

CHIMARVAMIDIUM

Pradávné dwemerské příběhy

Část VI.

napsal Marobar Sul

o mnoha bitvách bylo konečně jasné, kdo ve Válce zvítězí. Chimeřané byli mistry magie i čepelí, ale proti obrněným praporům dwemerským, zakutým v nejlepších zbrojích, jaké jen dokázal Jnaggo vytvořit, byla jen malá šance na vítězství. V zájmu zachování alespoň dojmů míru v zemi souhlasil vojevůdce Sthovin s příměří, navrhovaným Bestíí Karenithilem Barifem. Výměnou za sporná území dal Sthovin Barifovi mocného golema, který měl chránit chimerská území před útoky severních barbarů.

Barif byl ze svého daru nadšen a vrátil se s ním do tábora, kde na něj s úžasem zírali všichni jeho válečníci. Třpytící se golem zlaté barvy připomínal dwemerského šlechtice plného pýchy. Aby Chimerové otestovali golemovu moc, poslali ho do středu arény a vrhali na něj magické blesky. Byl tak pohyblivý, že ho zasáhlo jen několik málo magických výbojů. Dokázal se s nohama pevně postavenýma na zemi protáčet v pase a vyhýbat se většině útoků, aniž by ztratil rovnováhu. Následovala salva ohnivých koulí, před kterými golem snadno uhnul - protáčet se v kolenou, aby se vyhnul ohni. Když už byl v několika případech zásah nevyhnutelný, vždy se nastavil kouzlu hrudníkem a pasem, kde měl nejsilnější pancéřování.

Vojáci jásalí při pohledu na tak pohyblivé a mocné stvoření. Když ho budou mít v obraně, skrymštití barbaři už nenapadnou bez trestu ani jedinou vesnici. Pojmenovali golema Chimarvamidium, Naděje Chimeru.

Barif nechal přivést golema do své komnaty, spolu se všemi svými thány. Společně nadále Chimarvamidiu zkoušeli: jeho sílu, rychlost a odolnost. Nedokázali na stroji najít sebemenší chybu.

Představte si, jak se budou nahatí barbaři tvářit, až na něj poprvé narazí při svých nájezdech, smál se jeden z thánů.

Jenom je škoda, že připomíná dwemera, a ne naše válečníky, brblal Karenithil Barif. "Je to tak odporné, když si pomyslím, že budou mít barbaři větší úctu k našim nepřítelům než k nám."

Myslím, že jsme ty mírové podmínky neměli nikdy přijmout, přidal se další muž, jeden z nejagresivnějších thánů. "Je ještě čas překvapit vojevůdce Sthovina útokem?"

Na útok není nikdy pozdě, řekl Barif. "Ale co jejich velcí obrnění válečníci?"

Zjistil jsem, začal Barifův šéf rozvědky, "že jeho vojáci vždy vstávají za úsvitu. Pokud udeříme hodinu před tím, překvapíme je nepřipravené ještě dřív, než si po ránu stačí odskočit do křoví, natož aby si natáhli ty své zbroje."

Pokud bychom zajali jejich zbrojře Jnagga, pak i my budeme znát tajemství jeho kovářského umění, řekl Barif. "Dobrá, tak se staň. Zaútočíme zítra, hodinu před úsvitem."

A bylo dohodnuto. Chimerská armáda pochodovala v noci a vpadla do dwemerského tábora. Spoléhalí se na to, že Chimarvamidium povede první vlnu útoku, ale golem měl poruchu a začal útočit na chimerské válečníky. Navíc byli dwemerové v plné zbroji, odpočatí a připravení na bitvu. Překvapení nevyšlo a nejvýše postavení Chimeřané včetně Bestie Karenithila Barifa byli zajati.

Jelikož byli příliš pyšní, než aby se sami zeptali, vysvětlil jim Sthovin sám od sebe, že byli před jejich útokem varováni magickým Voláním jednoho svého muže.

Kde byste vzali v našem táboře svého chlapa? odfrkl si Barif.

Chimarvamidium, stojící v pozoru po straně zajatých, si sundal hlavu. Uvnitř jeho kovového těla byl schovaný zbrojář Jnaggo.

Golema dokáže postavit i osmileté dwemerské děcko, vysvětloval. "Ale jen opravdu velký válečník a zbrojář se za něj dokáže vydávat."

Poznámka vydavatele:

Toto je jeden z mála příběhů v této sbírce, který je opravdu možné vystopovat až k Dwemerům. Slovosled příběhu je výrazně odlišný od starších verzí v Aldmeris, ale jeho esence zůstává. "Chimarvamidium" může být dwemerský "Nchmarthurnidamz". Toto slovo se objevuje několikrát v plánech dwemerských zbrojí a Animunculi, ale jeho přesný význam zůstává utajen. Nicméně téměř jistě nejde o "Naději Chimeru".

Dwemerové byli zřejmě první, kdo používali těžké zbroje. Je důležité poznamenat, že muž v těžké zbroji mohl mnohé Chimeřany opravdu přesvědčit, že je strojem, přesně jak je to popsáno v příběhu. Povšimněte si také, jak chimerští válečníci reagovali. Když byl tento příběh vyprávěn poprvé, musely být zbroje pokrývající celé tělo vcelku nové a nevšední, zatímco dwemerské stroje jako golemové a setníci byly už tehdy běžně známy.

Ve vzácné chvíli akademické osvícenosti zachoval Marobar Sul několik částí originálního příběhu téměř nepozměněných, jako je třeba část originálních vět v Aldmeris, "Golema dokáže postavit dwemer osmi let, ale osm dwemerů se může stát jedním."

Dalším aspektem této legendy, který učenci jako já považují za zajímavý, je zmínka o "Volání". V této i dalších legendách je naznačováno, že všichni příslušníci dwemerské rasy měli k dispozici jakýsi druh tiché magické komunikace. Existují také záznamy o Psijickém řádu, jehož členové údajně toto tajemství také sdíleli. Žádné zdokumentované kouzlo "volání" nicméně neexistuje. Cyrodiilský historik Borgusilus Malier jako první navrhl právě tento fakt jako možné řešení záhady zmizení Dwemerů. Vytvořil teorii, podle které v roce 668 prvního věku byly dwemerské enklávy svolány dohromady jedním ze svých mocných čarodějů filozofů (v některých dokumentech označovaného jménem "Kagrnak") na velikou cestu tak obrovské důležitosti, že všichni Dwemerové opustili svá města a země, aby se jako celá kultura vydali do vzdálených krajů.